Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

9. juuli 2020*

Eelotsusetaotlus – Ühine kaubanduspoliitika – Dumping – Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordile kehtestatud dumpinguvastane tollimaks – Määrus (EÜ) nr 91/2009 – Kehtivus – Määrus (EÜ) nr 384/96 – Artikli 2 lõiked 10 ja 11 – Kaitseõigused

Kohtuasjas C-104/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Hoge Raad der Nederlandeni (Madalmaade kõrgeim kohus) 8. veebruari 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 11. veebruaril 2019, menetluses

Donex Shipping and Forwarding BV

versus

Staatssecretaris van Financiën,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president M. Vilaras, kohtunikud S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe (ettekandja) ja N. Piçarra,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: C. Strömholm,

arvestades kirjalikku menetlust ja 11. detsembri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Donex Shipping and Forwarding BV, esindajad: *avocat* Y. Melin ja *advocaat* J. Biermasz,

– Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman ja J. Langer,

– Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: H. Marcos Fraile ja B. Driessen, keda abistas *avocate* N. Tuominen,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. França, T. Maxian Rusche, F. van Schaik ja C. E. E. Zois,

olles 4. märtsi 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kas nõukogu 26. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 91/2009, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes (ELT 2009, L 29, lk 1; edaspidi „vaidlusalune määrus“), on kehtiv.

2 Taotlus on esitatud Donex Shipping and Forwarding BV (edaspidi „Donex“) ja Staatssecretaris van Financiën (rahanduse riigisekretär, Madalmaad) vahelises kohtuvaidluses seoses Donexi vastu esitatud nõudega tasuda dumpinguvastast tollimaksu Hiinast pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordilt.

Õiguslik raamistik

Algmäärus

3 Vaidluse aluseks olevate asjaolude asetleidmise ajal sisaldusid normid, mis reguleerisid Euroopa Liidu poolt dumpinguvastaste meetmete võtmist, nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruses (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida on viimati muudetud nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 2117/2005 (ELT 2005, L 340, lk 17) (edaspidi „algmäärus“).

4 Algmääruse artikli 1 lõikes 2 oli sätestatud:

„Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühendusse eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.“

5 Nimetatud määruse artikli 2 lõigetes 10 ja 11 oli sätestatud:

„10. Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenud erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige seoses allahindluste, hinnavähendite, koguste ja kaubandustasandiga. Kui kindlaksmääratud tingimused on täidetud, võib kohandada järgmisi tegureid.

[…]

b) *Impordimaksud ja kaudsed maksud*

Kui toode on ette nähtud ekspordiriigis tarbimiseks, kohandatakse normaalväärtust samasuguse toote või selles füüsiliselt sisalduvate materjalide eest tasutavate impordimaksude või kaudsete maksude ulatuses, ning kui toode eksporditakse ühendusse, kõnealuseid makse sisse ei nõuta või need tagastatakse.

[…]

k) *Muud tegurid*

Kohandada võib ka punktides a–j nimetamata tegurite erinevusi, kui on ilmnenud, et need mõjutavad käesoleva lõikega nõutavat hinna võrreldavust, ning eelkõige juhul, kui kliendid maksavad selliste tegurite erinevuse tõttu siseturul erinevaid hindu.

[…]

11. Vastavalt asjakohastele õiglast võrdlust reguleerivatele sätetele määratakse dumpingumarginaalide olemasolu uurimisperioodi jooksul harilikult kindlaks kõigi ühendusse suunatud ekspordi tehingute kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemisel nende tehingute kaalutud keskmiste hindadega või normaalväärtuste ja ühendusse suunatud ekspordi üksikute hindade tehingupõhisel võrdlemisel. Kaalutud keskmise põhjal määratud normaalväärtust võib siiski võrrelda kõigi ühendusse suunatud ekspordi üksiktehingute hindadega, kui ekspordihindade struktuuris esinevad olulised erinevused seoses eri ostjate, piirkondade või ajavahemikega ning kui käesoleva lõike esimeses lauses märgitud meetodid ei kajasta täiel määral kasutatava dumpingu tegelikku ulatust. Käesolev lõige ei välista artikli 17 kohase väljavõttelise uuringu kasutamist.“

Vaidlusalune määrus

6 Pärast seda, kui European Industrial Fasteners Institute (EIFI) esitas 26. septembril 2007 kaebuse, avaldas Euroopa Komisjon 9. novembril 2007 teate Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT 2007, C 267, lk 31).

7 Uurimine käsitles ajavahemikku 1. oktoobrist 2006 kuni 30. septembrini 2007. Uuriti teatavaid rauast või terasest, v.a roostevabast terasest kinnitusdetaile (edaspidi „asjaomane toode“).

8 4. augustil 2008 edastati kõigile huvitatud isikutele teatis uurimise selles etapis tehtud esialgsete järelduste kohta (edaspidi „teatis“) ning kutsuti huvitatud isikuid üles nende järelduste kohta arvamust avaldama.

9 18. septembril 2008 toimus seisukohtade esitamise kohtumine. Seal osalesid kõik huvitatud isikud, kes olid esitanud märkusi asjaomase toote määratluse kohta.

10 Uurimise alguses klassifitseeriti asjaomane toode toote kontrollnumbrite alusel. Seisukohtade esitamise kohtumise tulemusena otsustati, et toote omadustesse, mida võetakse arvesse dumpingu ja kahjumarginaali arvutamisel, tuleks lisada standard- ja erikinnitusdetailide eristamine, mida algul klassifitseerimisel ei tehtud (vaidlusaluse määruse põhjendus 51). Kuivõrd mitu importijat ja Hiina eksportivat tootjat väitsid, et võrdlusriigis toodetud kinnitusdetailid ei ole võrreldavad Hiina tootjate poolt ühendusse eksporditud kinnitusdetailidega, siis selgus uurimise käigus, et Indias toodeti ja müüdi nii eri- kui ka standardtooteid ning et neil kinnitusdetailidel olid Hiinast eksporditavate toodetega ühesugused füüsikalised ja tehnilised põhiomadused (selle määruse põhjendus 56).

11 Vaidlusaluse määruse põhjenduses 57 on järeldatud, et ühenduse tootmisharu poolt ühenduses toodetavad ja müüdavad kinnitusdetailid, Hiina ja võrdlusriigina kasutatud India siseturul toodetavad ja müüdavad kinnitusdetailid ning Hiinas toodetud ja ühenduses müüdavad kinnitusdetailid on algmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses samasugused.

12 Vaidlusaluses määruses määrati normaalväärtus Hiina eksportivate tootjate puhul, kelle suhtes ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist, võrdlusriigi tootjalt saadud teabe alusel. India oli võrdlusriik, võttes arvesse India turgu iseloomustavaid konkurentsitingimusi ja avatust ning asjaolu, et koostööd teinud India tootja müüs Hiina eksportivate tootjate eksporditavate toodetega võrreldavaid tooteliike (määruse põhjendus 91).

13 Sellega seoses on vaidlusaluse määruse põhjendustes 97 ja 98 märgitud:

„(97) Üks äriühing, kellele võimaldati individuaalset kohtlemist, ning mõned importijad väitsid, et normaalväärtus, mis on saadud üheainsa India tootja põhjal, kes väidetavalt ei tooda sama liiki kinnitusdetaile kui kõnealune äriühing, ei ole nõuetekohaseks võrdlemiseks parim alus. Seetõttu soovitas see äriühing, et normaalväärtus arvutataks vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile a „mis tahes muul põhjendatud alusel“, käesoleval juhul eksportijate enda andmete põhjal, mida on kohandatud vastavalt väidetavalt moonutatud toorainekuludele.

(98) See väide lükati tagasi, kuna leiti, et India tootja, nagu märgitud põhjenduses 91, müüs ka selliseid kinnitusdetaile, mis olid võrreldavad Hiina eksportivate tootjate eksporditavate kinnitusdetailidega. Lisaks sellele kohandati normaalväärtust hinna võrreldavust mõjutavate teguritega, nagu selgitatud allpool põhjenduses 103.“

14 Normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse kohta on vaidlusaluse määruse põhjendustes 101–104 märgitud:

„(101) Normaalväärtust ja ekspordihindu võrreldi tehasest hankimise tasandil. Normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglase võrdluse tagamiseks võeti kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse hindu ja hindade võrreldavust mõjutavaid erinevusi vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10.

(102) Hiinast eksporditavate kinnitusdetailide ja India turul sealse koostööd tegeva tootja poolt müüdavate kinnitusdetailide hinnavõrdlusel eristati standardseid ja erikinnitusdetaile.

(103) Lisaks kohaldas India tootja, kelle andmeid kasutati normaalväärtuse kindlaksmääramiseks, kohapeal kogutud tõendite põhjal põhjalikumat kvaliteedikontrolli menetlust kui Hiina koostööd tegevad eksportivad tootjad, kes tootsid ja eksportisid peamiselt standardseid kinnitusdetaile. Neil juhtudel kohandati India normaalväärtust vastavalt India tootja puhul tuvastatud kvaliteedikontrolli kuludele.

(104) Lisaks eeltoodule tehti vajalikud kohandused, arvestamaks transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, lisa-, pakkimis-, krediidi- ja pangakulusid kõigil juhtudel, mil neid peeti põhjendatuks ja täpseks ning neid kinnitasid kontrollitud tõendid.“

15 Koostööst keeldunud äriühingute puhul määrati Hiina üleriigiliseks dumpingumarginaaliks 115,4% CIF-hinnast ühenduse piiril enne tollimaksu tasumist (vaidlusaluse määruse põhjendus 111).

16 Vaidlusaluse määruse põhjenduses 229 määrati üleriigiliseks kahjumarginaaliks 85% CIF-hinnast ühenduse piiril enne tollimaksu tasumist.

17 Selle määruse artikli 1 lõigetega 1 ja 2 kehtestati lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavatele Hiinast pärit rauast või terasest, välja arvatud roostevabast terasest kinnitusdetailidele. „Kõigi teiste äriühingute“ puhul, keda ei ole nimetatud, on see tollimaks 85%.

18 Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) vaidluste lahendamise organ (edaspidi „VLO“) võttis 28. juulil 2011 vastu tema juures moodustatud apellatsioonikogu aruande ja apellatsioonikogu aruandega muudetud vaekogu aruande vaidluse kohta „Euroopa ühendused: lõplik dumpinguvastane meede teatavate Hiinast pärit rauast või terasest kinnitusdetailide kohta“ (WT/DS397) (edaspidi „2011. aasta aruanded“). Nendes aruannetes tuvastati, et liit oli vaidlusaluse määrusega rikkunud teatavaid WTO õigusnorme.

Rakendusmäärused (EL) nr 924/2012, (EL) 2015/519 ja (EL) 2016/278

19 Vaidlusalust määrust muudeti nõukogu 4. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 924/2012 (ELT 2012, L 275, lk 1) eesmärgiga parandada esimese määruse neid aspekte, mille VLO leidis 2011. aasta aruannetes olevat vastuolulised, ning viia määrus kooskõlla VLO soovituste ja otsustega.

20 Rakendusmääruse nr 924/2012 artiklis 1 asendati vaidlusaluse määrusega „kõigile teistele äriühingutele“ kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu määr 74,1protsendilise määraga.

21 Vastavalt selle määruse artiklile 2 jõustus määrus 11. oktoobril 2012.

22 Selliselt muudetud dumpinguvastane tollimaks jäi kehtima komisjoni 26. märtsi 2015. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/519, millega pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Malaisiast lähetatud teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide impordile, olenemata sellest, kas need deklareeritakse Malaisiast pärinevana või mitte (ELT 2015, L 82, lk 78).

23 VLO võttis 18. jaanuaril 2016 vastu apellatsioonikogu aruande ja apellatsioonikogu aruandega muudetud vaekogu aruande vaidluse kohta „Euroopa ühendused: lõplik dumpinguvastane meede teatavate Hiinast pärit rauast või terasest kinnitusdetailide kohta – Hiina tuginemine WTO vaidluste lahendamist reguleerivate eeskirjade ja protseduuride käsitusleppe artiklile 21.5“ (WT/DS 397/RW) (edaspidi „2016. aasta aruanded“). Nendes aruannetes tuvastati, et liit oli rakendusmäärusega nr 924/2012 rikkunud teatavaid WTO õigusnorme.

24 Nende aruannete tulemusena võttis komisjon vastu 26. veebruari 2016. aasta rakendusmääruse (EL) 2016/278, millega tunnistatakse kehtetuks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida on laiendatud Malaisiast lähetatud teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide impordile, olenemata sellest, kas need deklareeritakse Malaisiast pärinevatena või mitte (ELT 2016, L 52, lk 24).

25 Nimetatud rakendusmääruse artikliga 1 tunnistatakse kehtetuks vaidlusaluse määrusega kehtestatud, rakendusmäärusega nr 924/2012 muudetud ja rakendusmäärusega 2015/519 kehtima jäetud dumpinguvastane tollimaks.

26 Rakendusmääruse 2016/278 artiklite 2 ja 3 kohaselt jõustus kehtetuks tunnistamine 28. veebruaril 2016 ning selle alusel ei saa hüvitada enne kõnealust kuupäeva sisse nõutud tollimakse.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

27 Donex deklareeris 2011. aastal vabasse ringlusse lubamiseks rauast või terasest kinnitusdetailid, mida ta importis ühe Madalmaade äriühingu nimel, kes oli need ostnud kahelt Tais asuvalt tarnijalt. Donex märkis deklaratsioonis detailide päritoluriigiks Tai.

28 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluse tulemusena tuvastati, et need detailid on tegelikult siiski pärit Hiinast ja nende suhtes kohaldatakse seega vaidlusaluse määrusega kehtestatud dumpinguvastast tollimaksu.

29 Seetõttu esitati Donexile 4. juuni 2014. aasta kuupäevaga nõuded tasuda dumpinguvastane tollimaks. Tollimaks oli arvutatud „kõigile teistele ettevõtjatele“ kohaldatava 85protsendilise maksumäära alusel.

30 Donex vaidlustas need maksunõuded Rechtbank Noord-Hollandis (Noord-Hollandi esimese astme kohus, Madalmaad) ja esitas seejärel apellatsioonkaebuse Gerechtshof Amsterdamile (Amsterdami apellatsioonikohus, Madalmaad). Viimati nimetatud kohus jättis 22. detsembri 2016. aasta otsusega temale esitatud apellatsioonkaebuse rahuldamata, lükates eelkõige tagasi argumendid, millega Donex vaidlustas vaidlusaluse määruse kehtivuse.

31 Nimetatud otsuse peale esitas Donex kassatsioonkaebuse Hoge Raad der Nederlandenile (Madalmaade kõrgeim kohus). Selles kohtus kordas ta oma argumente vaidlusaluse määruse kehtetuse kohta.

32 See kohus rõhutab, et vaidlusaluses määruses tehtud järeldusi tuleb hinnata nii selle määruse kui ka rakendusmääruse nr 924/2012 põhjendusi silmas pidades.

33 Esimesena soovib kõnealune kohus teada, kas vaidlusalune määrus on algmääruse artikli 2 lõike 11 seisukohast kehtiv osas, mis puudutab dumpingumarginaali kindlaksmääramist. Kohtu sõnul tuleneb vaidlusaluse määruse põhjendustest 97 ja 98 koosmõjus rakendusmääruse nr 924/2012 põhjendusega 109, et dumpingumarginaali arvutamisel jäeti välja asjaomase toote teatavate liikide eksport Hiinast, mille puhul puudub võrdlusriigi tootja toodetud ja müüdav vastav tooteliik. Selline väljajätmine on aga vastuolus algmääruse artikli 2 lõikega 11, nagu nähtub 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsusest Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs*. nõukogu (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269).

34 Sellega seoses küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas nimetatud kohtuotsuses leitud lahenduse saab üle kanda käesolevale kohtuasjale ning kas vaidlusaluse määruse õigusvastasus on piisavalt tõsine, et õigustada selle kehtetuks tunnistamist.

35 Teisena on eelotsusetaotluse esitanud kohtul kahtlusi vaidlusaluse määruse kehtivuse osas, kui võtta arvesse algmääruse artikli 2 lõiget 10.

36 Esmalt juhib nimetatud kohus tähelepanu sellele, et komisjon keeldus rakendusmääruse nr 924/2012 vastuvõtmiseni viinud uurimise käigus tegemast taotletud kohandusi, mis olid seotud impordimaksudega, võrdlusriigis müüdud tooraine kaudsete maksudega ning tootmiskulude erinevusega, mistõttu võib eeldada, et vaidlusaluses määruses ei võetud selliseid kohandamistaotlusi samuti enam arvesse. Kuna Euroopa Kohus ei võtnud selles küsimuses seisukohta kohtuasjas, milles tehti 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs*. nõukogu (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269), on vaja esitada selle kohta eelotsuse küsimus.

37 Lisaks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas vaidlusalune määrus on kehtetu põhjusel, et komisjon jättis õigel ajal uurimise käigus esitamata Hiina eksportivatele tootjatele vajaliku teabe, eelkõige India tootja arvandmed normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta, takistades Hiina tootjatel seega põhjendamast oma kohandamistaotlusi.

38 Juhul kui Euroopa Kohus peaks leidma, et vaidlusaluses määruses on rikutud algmääruse artikli 2 lõiget 10, tekib ka küsimus, kas see rikkumine on piisavalt raske, et see määrus tunnistataks kehtetuks.

39 Neil asjaoludel otsustas Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaade kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [vaidlusalune määrus] on tooteid Euroopa Liitu importiva isiku suhtes [algmääruse] artikli 2 lõike 11 rikkumise tõttu kehtetu, kuna koostööst keeldunud Hiina eksportivatelt tootjatelt pärinevate asjaomaste toodete dumpingumarginaali kindlaks määrates ei võtnud [Euroopa Liidu] [N]õukogu viidatud sättes ette nähtud võrdlemisel arvesse teatud liiki toodete eksporditehinguid?

2. Kas [vaidlusalune määrus] on tooteid Euroopa Liitu importiva isiku suhtes [algmääruse] artikli 2 lõike 10 rikkumise tõttu kehtetu, kuna asjaomaste toodete dumpingumarginaali arvutamisel ei võtnud [nõukogu ja komisjon] teatava India tootja toodete normaalväärtuse võrdlemisel samasuguste Hiina toodete ekspordihindadega arvesse kohandusi seoses tooraine impordimaksude ja kaudsete maksudega võrdlusriigis Indias ning erinevusi tootmises või tootmiskuludes, ja/või kuna [nõukogu ja komisjon] ei esitanud koostööd tegevatele Hiina eksportivatele tootjatele uurimise ajal normaalväärtuse kindlaksmääramise raames (õigel ajal) kõiki India tootjat puudutavaid andmeid?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

40 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma kahe küsimusega, mida tuleb analüüsida koos, sisuliselt teada, kas vaidlusalune määrus on kehtetu kolmel põhjusel, nimelt esiteks algmääruse artikli 2 lõike 11 rikkumise tõttu, ning teiseks ja kolmandaks algmääruse artikli 2 lõike 10 rikkumiste tõttu.

41 Sissejuhatuseks tuleb esiteks märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimused vaidlusaluse määruse kehtivuse kohta põhinevad osaliselt selle määruse tõlgendamisel koostoimes rakendusmäärusega nr 924/2012, mille Euroopa Kohus tühistas 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsusega Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269) osas, mis puudutas selle kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasja hagejaid.

42 Siinkohal nähtub põhikohtuasja asjaolude kronoloogiast, nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus on selle esitanud, et põhikohtuasjas kõne all olevate maksunõuete esemeks olev 85protsendiline dumpinguvastane tollimaks määrati kindlaks vaidlusaluse määruse alusel, mis on ainsana neile asjaoludele *ratione temporis* kohaldatav.

43 Küll aga tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu poolt eelotsusetaotluse menetluses õigusakti kehtivusele hinnangu andmisel tuleb tavaliselt lähtuda selle akti vastuvõtmise ajal valitsenud olukorrast (17. juuli 1997. aasta kohtuotsus SAM Schiffahrt ja Stapf, C-248/95 ja C-249/95, EU:C:1997:377, punkt 46, ning 1. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus Gaz de France – Berliner Investissement, C-247/08, EU:C:2009:600, punkt 49).

44 Sellest järeldub, et nii rakendusmääruse nr 924/2012 vastuvõtmine kui ka selle osaline tühistamine 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsusega Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269) ei mõjuta vaidlusaluse määruse kehtivust, kuna need kaks asjaolu leidsid aset pärast selle määruse vastuvõtmist.

45 Teiseks, kuna põhikohtuasja pooled ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud teised huvitatud isikud, kes esitasid Euroopa Kohtule oma seisukohad, käsitlesid 2011. ja 2016. aasta aruannete mõju vaidlusaluse määruse kehtivusele, siis tuleb märkida, et Euroopa Kohus on otsustanud, et selle määruse kehtivust ei saa hinnata 2011. aasta aruannete alusel.

46 Nimelt on Euroopa Kohus üksnes kahes eriolukorras, mis tulenevad liidu seadusandja tahtest ise piirata oma tegutsemisruumi WTO eeskirjade kohaldamisel, möönnud, et sõltuvalt olukorrast on liidu kohtu ülesanne kontrollida liidu aktide õiguspärasust WTO lepingute alusel või VLO sellise otsuse alusel, milles tuvastatakse vastuolu nende lepingutega. Esiteks on see võimalik juhul, kui liit on soovinud rakendada nende lepingute kontekstis võetud konkreetset kohustust, ja teiseks olukorras, kus asjaomane liidu õigusakt viitab sõnaselgelt samade lepingute konkreetsetele tingimustele (18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punktid 47 ja 48 ning seal viidatud kohtupraktika).

47 Samas tuleb märkida, et vaidlusalune määrus ei viita sõnaselgelt WTO õigusnormidele ega näita, et seda määrust vastu võttes soovis nõukogu rakendada selle raames võetud konkreetset kohustust. Pealegi on 2011. aasta aruanded hilisemad ega saa niisiis kujutada endast õiguslikku alust sellele määrusele (18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punkt 51).

48 Samadel põhjustel ei saa vaidlusaluse määruse kehtivust hinnata ka 2016. aasta aruannete põhjal.

49 Pärast neid sissejuhatavaid märkusi tuleb üksteise järel analüüsida eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud kolme kehtetuse põhjust.

50 Esimesena soovib see kohus teada, kas vaidlusaluse määrusega on rikutud algmääruse artikli 2 lõiget 11, kuna koostööst keeldunud Hiina eksportivate tootjate dumpingumarginaali arvutamisel jättis nõukogu selles sättes ette nähtud võrdlusest välja asjaomase toote teatud tooteliikide eksporditehingud.

51 Siinkohal tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõige 11 näeb dumpingumarginaali arvutamiseks ette kaks normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemise meetodit. Euroopa Kohtu praktikas on sedastatud, et olenemata sellest, milline on valitud võrdlusmeetod, peavad nõukogu ja komisjon (edaspidi „liidu institutsioonid“) arvutamisel arvesse võtma kõiki liitu suunatud eksporditehinguid, mis puudutavad uurimise all olevat asjaomast toodet, nagu see on määratletud uurimise alustamisel, ning seega ei või nad välja jätta liitu suunatud eksporditehinguid, mis on seotud asjaomase toote teatavate liikidega (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punktid 53, 60, 61 ja 68).

52 Vastupidi eeldusele, millel kehtetuse esimene põhjendus tugineb, ei nähtu käesoleval juhul vaidlusaluse määruse ühestki põhjendusest ega Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et selle määruse vastuvõtmisel ja täpsemalt normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemisel dumpingumarginaali arvutamiseks oleksid liidu institutsioonid asjaomase toote teatavate liikidega seotud eksporditehingud välja jätnud.

53 Vastupidi, esiteks viitavad nii vaidlusaluse määruse põhjendused 56 ja 57 kui ka põhjendus 102 sellele, et liidu institutsioonid võtsid normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemisel tõepoolest arvesse kõiki asjaomase toote eksporditehinguid. Määruse põhjenduste 56 ja 57 kohaselt selgus nimelt selle määruse vastuvõtmiseni viinud uurimise käigus, et Indias toodeti ja müüdi nii eri- kui ka standardseid kinnitusdetaile ning et Hiina eksportivate tootjate toodetud kinnitusdetailidel ja India siseturul toodetavatel ja müüdavatel kinnitusdetailidel olid ühesugused füüsikalised ja tehnilised põhiomadused ning et nad olid samasugused. Kõnealuse määruse põhjendus 102 puudutab aga standardsete ja erikinnitusdetailide eristamist.

54 Teistsugust järeldust ei saa teha ka vaidlusaluse määruse põhjenduste 97 ja 98 alusel, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus oma eelotsusetaotluse põhjenduses konkreetselt välja toob. Nimelt piirduvad need põhjendused sellega, et nad märgivad vastuseks uurimise käigus esitatud argumendile, et India tootja müüs kinnitusdetaile, mis on võrreldavad Hiina eksportivate tootjate eksporditavate kinnitusdetailidega, ning et hindade võrreldavuse tagamiseks kohandati normaalväärtust asjakohaselt.

55 Siinkohal tuleb märkida, et kuigi – nagu märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus – liidu institutsioonid kohandasid normaalväärtust, et tagada hindade võrreldavus, ei tähenda see asjaolu sugugi, et nad jätsid normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemisel asjaomase toote teatud liikidega seotud tehingud kõrvale. Hindade võrreldavust ei võeta nimelt arvesse mitte algmääruse artikli 2 lõike 11 kohaldamise kontekstis, vaid sama määruse artikli 2 lõike 10 kohaldamisel (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 68).

56 Teiseks tuleb lisada, et vastuseks Euroopa Kohtu küsimusele esitas komisjon Euroopa Kohtule koostööst keeldunud Hiina eksportivate tootjate puhul dumpingumarginaali arvutamise üksikasjad koos selgitustega arvutuse kohta. Nende asjaolude analüüsist nähtub, et liidu institutsioonid võtsid arvutamisel süstemaatiliselt arvesse kõiki asjaomase toote eksporditehinguid.

57 Seega ei saa liidu institutsioonidele ette heita seda, et nad jätsid vaidlusaluses määruses dumpingumarginaali arvutamisel koostööst keeldunud Hiina eksportivate tootjate puhul algmääruse artikli 2 lõikes 11 ette nähtud võrdluse käigus välja asjaomase toote teatud liikidega seotud tehingud.

58 Teisena soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas vaidlusaluse määrusega on rikutud algmääruse artikli 2 lõiget 10, kuna asjaomaste toodete dumpingumarginaali arvutamisel keeldusid liidu institutsioonid arvesse võtmast India tootja toodete normaalväärtuse ja samasuguste Hiina toodete ekspordihindade võrdlemisel kohandusi seoses impordimaksude ja kaudsete tootmismaksudega Indias ning erinevusi tootmises või tootmiskuludes.

59 Siinkohal tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõikes 10 on ette nähtud, et kui normaalväärtust ja ekspordihinda ei ole võimalik õiglaselt võrrelda, siis võetakse kohanduste näol arvesse erinevusi neis asjaoludes, mille kohta väidetakse ja tõendatakse, et need mõjutavad hindu.

60 Lisaks väärib meelde tuletamist, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast nähtub, et kui pool palub algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel teha kohandusi, mille eesmärk on muuta normaalväärtus ja ekspordihind dumpingumarginaali arvutamisel võrreldavaks, peab ta tõendama, et tema nõue on põhjendatud (vt selle kohta 7. mai 1987. aasta kohtuotsus Nachi Fujikoshi *vs*. nõukogu, 255/84, EU:C:1987:203, punkt 33, ning 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus nõukogu ja komisjon *vs*. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 58).

61 Käesoleval juhul nähtub vaidlusaluse määruse põhjendustest 101–104, et liidu institutsioonid tegid teatavaid kohandusi, et normaalväärtust ja ekspordihindu oleks võimalik õiglaselt võrrelda.

62 Seevastu ei ilmne, et liidu institutsioonidele oleks esitatud taotlusi teha kohandusi seoses India impordimaksude ja kaudsete maksudega ning seoses erinevustega tootmises või tootmiskuludes.

63 Viimati nimetatud asjaolu leiab kinnitust, kui analüüsida kõiki märkusi, mis komisjon sai uurimise käigus huvitatud isikutelt pärast neile isikutele teatise saatmist. Need märkused, mille komisjon käesolevas kohtuasjas Euroopa Kohtu palvel esitas, ei viita nimelt ühelegi sellisele kohandamistaotlusele, millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis.

64 Seega, kuna käesoleva kohtuotsuse punktis 62 viidatud kohanduste tegemist ei taotletud ning kuna puuduvad igasugused tõendid, et sellised kohandused oleks olnud põhjendatud, ei saa liidu institutsioonidele ette heita, et nad ei teinud vaidlustatud määruses selliseid kohandusi. Neil asjaoludel ei ole Euroopa Kohtus toimunud arutelusid arvestades vaja kindlaks määrata, kas ja kui, siis millistel tingimustel võib selline importija nagu Donex liikmesriigi kohtus tugineda sellele, et need institutsioonid ei ole väidetavalt kohandusi teinud.

65 Kolmandana soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas vaidlusaluse määrusega on rikutud algmääruse artikli 2 lõiget 10, kuna selle määruse vastuvõtmiseni viinud uurimise ajal ei esitanud liidu institutsioonid koostööd teinud Hiina eksportivatele tootjatele kõiki India tootjat puudutavaid arvandmeid normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta või ei esitanud neid õigel ajal.

66 Sellega seoses nähtub eelotsusetaotluse põhjendustest, et see kohus leiab, et kuna liidu institutsioonid ei edastanud Hiina eksportivatele tootjatele vähemalt õigel ajal neid andmeid, ei olnud neil tootjatel võimalik oma kohandamistaotlusi veenvalt põhjendada. Samuti väidab Donex Euroopa Kohtule esitatud kirjalikes seisukohtades, et hilinenud teatamine takistas neil eksportivatel tootjatel teostada nõuetekohaselt oma õigust taotleda vastavaid kohandusi ja põhjendada oma taotlusi.

67 Ilma et see mõjutaks küsimust, kas algmääruse artikli 2 lõige 10 kohustab liidu institutsioone esitama huvitatud isikutele teavet normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta võrdlusriigi tootja hindade alusel, näib – nagu õigesti märgivad liidu institutsioonid ja nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 64 märkis –, et kolmas kehtetuse põhjus tähendab sisuliselt seda, et neile institutsioonidele heidetakse ette, et nad rikkusid nende Hiina eksportivate tootjate kaitseõigusi, kes kasutasid oma menetlusõigusi uurimise käigus, mis viis vaidlusaluse määruse vastuvõtmiseni.

68 Euroopa Kohtu praktikast nähtub aga, et äriühing, kes ei osalenud dumpinguvastases uurimismenetluses ja kes ei ole seotud ühegi selle riigi eksportiva tootjaga, mida uurimine käsitleb, ei saa ise tugineda kaitseõigustele menetluses, milles ta ei osalenud (vt selle kohta 10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 73).

69 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 60 sisuliselt märkis, peab sama kehtima seda enam siis, kui niisugune äriühing soovib tugineda uurimisaluse riigi selliste eksportivate tootjate kaitseõiguste rikkumisele, kellega ta ei ole kuidagi seotud.

70 Nimelt, nagu kohtujuristki oma ettepaneku punktis 57 nentis, annab algmäärus dumpinguvastase menetluse süsteemis teatavatele huvitatud isikutele menetluslikke õigusi ja tagatisi, mille kasutamine sõltub siiski nende isikute aktiivsest osalemisest selles menetluses, mis peab avalduma vähemalt kirjaliku taotluse esitamises kindlaksmääratud tähtaja jooksul.

71 Käesoleval juhul nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust esiteks, et Donex ega tema tarnijad ei osalenud uurimismenetluses, mille tulemusel võeti vastu vaidlusalune määrus, ja teiseks, et Donex ei näi olevat seotud selles menetluses osalenud Hiina eksportivate tootjatega. Seega, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 65, ei saa see äriühing tugineda selliste tootjate kaitseõiguste võimalikule rikkumisele.

72 Seda järeldust ei sea kahtluse alla asjaolu, et kolmas kehtetuse põhjus tuleneb vormiliselt algmääruse artikli 2 lõike 10 rikkumisest, mille kohaselt normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglasel võrdlusel on tehtud viga. Võimalik viga selle võrdlemise käigus tuleneb tegelikult vaid sellest, et Hiina eksportivatele tootjatele jäeti väidetavalt teatud andmed vähemalt õigel ajal esitamata. Nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 67 juba märgitud, kujutab aga viimati nimetatud tegevusetus juhul, kui see oleks tõendatud, endast viimati nimetatud isikute kaitseõiguste rikkumist.

73 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimustele vastata, et nende küsimuste analüüsi käigus ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada vaidlusaluse määruse kehtivust.

Kohtukulud

74 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Eelotsuse küsimuste analüüsi käigus ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada nõukogu 26. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 91/2009, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes, kehtivust.

Allkirjad